

Plan van aanpak fosfaatreductieplan vleesveesector

Inleiding

Voor de vleesveehouders zijn er twee rechtsingangen om de Regeling fosfaatreductieplan 2017 aan te vechten. Het gaat om de volgende mogelijkheden:

- bestuursrechtelijk;
- civielrechtelijk

Bestuursrecht

Vleesveehouders kunnen opkomen tegen de geldsom die hun wordt opgelegd vanwege het niet terugbrengen van het aantal stuks vleesvee naar het aantal dat zij op grond van de Regeling fosfaatreductieplan 2017 (hierna: de Regeling) maximaal mogen houden.

Tegen het opleggen van die geldsom staat bezwaar en beroep open. Hangende het bezwaar kan ook meteen een schorsing van de geldsom worden gevraagd bij de voorzieningenrechter van het College van Beroep voor het bedrijfsleven. In de procedure zal onder andere de rechtmatigheid van de Regeling ter discussie worden gesteld.

Het opleggen van de geldsom komt pas aan de orde als de overheid constateert dat er sprake is van een overschrijding van het maximaal aantal te houden stuks vleesvee. Dat komt er dus op neer dat de vleesveehouders de Regeling moeten 'overtreden' om een geldsom opgelegd te krijgen.

Wij kunnen ons voorstellen dat dat vleesveehouders tegen de borst stuit en dat zij eerder duidelijkheid willen. Daar gaan wij hierna verder op in. Om een te hoge geldsom opgelegd te krijgen, maar toch een besluit uit te lokken, is het ook een mogelijkheid om bijvoorbeeld één of twee stuks vleesvee teveel te houden in enige periode.

Plan van aanpak fosfaatreductieplan vleesveesector

Civilrecht

De mogelijkheid die er (daarmee) is, is een (civiele) vordering in kort geding bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Den Haag. De grondslag van de vordering is de stelling dat de Staat der Nederlanden een onrechtmatige daad pleegt, doordat hij een regeling uitvaardigt die in strijd is met het recht.

Wij zijn namelijk van mening dat artikel 13 van de Landbouwwet, de bepaling waar de Regeling op is gebaseerd, niet een voldoende rechtmatige basis biedt voor de Regeling. Als dat niet wordt gevolgd, kunnen er nog aanvullende argumenten worden opgevoerd, zoals het feit dat de vleesveehouders zijn overvallen door deze Regeling en zich daarop niet hebben kunnen voorbereiden. Vleesveehouders zijn namelijk pas op 15 december 2016 geïnformeerd.

Ook wordt met de Regeling fors ingegrepen op de eigendom van de vleesveehouders. De daaraan gekoppelde vraag is, of deze Regeling daarmee niet een dusdanig zware last is dat de vleesveehouders die niet zonder meer zouden behoeven te dragen. Dit vanuit de gedachte dat de vleesveesector (bepaald) niet het gedeelte van de sector is die het meest heeft bijgedragen aan de overschrijding van het fosfaatproductieplafond dat door Europa als voorwaarde aan de derogatiebeschikking is gekoppeld.

Uiteraard kunnen en zullen deze argumenten ook in de bestuursrechtelijke procedure worden gevoerd.

Hoe loopt het proces?

Om een vordering in kort geding te kunnen instellen, moet eerst een (gemotiveerde) sommatie worden gestuurd. Daarin wordt de Staatssecretaris gesommeerd om de Regeling niet uit te voeren. Daarin kan een korte termijn worden gesteld waarbinnen de Staatssecretaris moet reageren. Naar verwachting zal aan die sommatie geen gehoor gegeven worden.

Als de Staatssecretaris geen (of een afwijzende) reactie geeft, dan kan een kort geding aanhangig worden gemaakt. Vanwege het grote maatschappelijke belang mag worden verwacht dat de Rechtbank Den Haag voorrang zal geven aan deze zaak. De verwachting is dat – uitgaande van het versturen van de sommatie in de week van 27 februari a.s. – er in de tweede/derde week van maart zitting zal worden gehouden, waarna begin april vonnis volgt.

Plan van aanpak fosfaatreductieplan vleesveesector

Tot slot

Wij kunnen dit alles voor de vleesveehouders verzorgen. Op ons kantoor werken namelijk advocaten die zich specialiseren in onder andere het agrarisch recht en overheidsaansprakelijkheidsrecht.

Wij willen dit graag voor u ook zo praktisch mogelijk maken. Daarom bereiden wij een formulier voor waarin wij de gegevens van de bedrijven uitvragen en ook vragen om een beschrijving te geven van hun specifieke situatie. Wij zullen die beschrijvingen vervolgens gebruiken voor de onderbouwing van de ongewenste en onredelijke uitwerking van de Regeling voor individuele vleesveehouders.

Uiteraard is ook de prijs voor ons werk per bedrijf belangrijk. Daar kunnen wij op dit moment nog geen goede inschatting van geven. Het hangt namelijk af van de vraag hoeveel vleesveehouders zich melden en hoeveel specifieke situaties wij aan de voorzieningenrechter kunnen voorleggen. Ons voornemen is om met een prijsafpraak te gaan werken, omdat dit voor bedrijven vooraf duidelijkheid geeft. Als bedrijven een rechtsbijstandverzekering hebben, dan kunnen zij hun rechtsbijstandverzekeraar verzoeken om ons kantoor een opdracht te geven voor de juridische procedure. Daarvoor kunnen zij een beroep doen op het recht op vrije advocaatkeuze.

